

[Glønborg]

ville naturligvis klart give ordningen en vis begrænsning, nemlig den, at den kun ville kunne gennemføres i fag, hvor der faktisk var arbejdsløshed, og det vil sige, at de, der er så heldige at være beskæftiget i en sektor, hvor der er mangel på arbejdskraft, hvorved de får nogle andre fordele, vil altså ikke kunne få den fordel, som en sådan sabbatordning ville medføre. Blot lige dette som et eksempel på, at der kan være mange måder at strikke sådan en sabbatordning sammen på.

Jeg har lovet hr. Bollmann også på Centrum-Demokraternes vegne at udtrykke sympati for tanken, men afvise den ordning, som er beskrevet i SF's forslag.

Ib Jakobsen (FK):

Hvis jeg skal udtrykke mig i den terminologi, som SF har for vane at tage i anvendelse, kan jeg sige, at i Fælles Kurs er vi principielt enige i intentionerne i dette forslag. Det er nemlig også en af Fælles Kurs' ideer, at med udgangspunkt i det faktum, at regeringen har givet op over for de problemer, vi står i, og dermed også stiltiende ser på, at arbejdsløsheden er stadig voksende, er det vores opfattelse, at en sabbatordning også i forbindelse med en generel nedsættelse af arbejdstiden vil være gavnlig, når det drejer sig om at sætte ting i værk, som fremmer beskæftigelsen. Her har jeg den samme opfattelse, som der gives udtryk for i bemærkningerne til forslaget.

Jeg kan ikke lade være med at sige, at det egentlig er besynderligt at høre de ordførere, som har været heroppe. F.eks. gav den radikale udtryk for sympati, men han kunne ikke rigtig støtte forslaget. Hr. Glønborg fra de hellige kunne både på egne og på Centrum-Demokraternes vegne give udtryk for sympati, men han kunne altså heller ikke støtte forslaget. Det betyder, sådan som jeg ser det, efter det, man oplevede under valgkampen, og det, der er sket, efter at valget er overstået, at det, man har sympati for, er noget, man siger ved højtidelige anledninger, mens man, når tingene kommer på bordet, ikke har den store vilje til at gennemføre det.

Socialdemokratiets ordfører sagde, at de nok ville foretrække betalt frihed til uddannelse frem for dette, hvis de skulle vælge, og dertil vil jeg gerne sige: Jamen hvorfor skal man vælge? Hvad er det, der gør, at man ikke kan gennem-

føre betalt frihed til uddannelse, samtidig med at man gennemfører en sabbatordning? Det forstår jeg ikke.

Jeg vil gerne sige til hr. Svend Åge Petersen fra De Konservative, som jo nærer stor omsorg for arbejdsmarkedets parter, når det gjaldt muligheden for selv at aftale det, som de syntes måtte være det rigtige, at vi har også oplevet, at hr. Svend Åge Petersen og det parti, han repræsenterer, den ene gang efter den anden uden så meget som at blinke har grebet ind i overenskomsterne med det ene formål at knægte danske arbejderes ret til selv at forhandle og kæmpe de ting igennem, som de synes er rimelige. Den omsorg, han udfolder over for arbejdsmarkedets parter, er altså ensidig. Han ønsker kun at repræsentere kapitalen og arbejdsgiverne i dette samfund, men det har vi nu godt vidst i forvejen, så det er der ikke noget nyt i.

Fru Annette Just var bekymret for alle de arbejdere, som nu skulle være væk et helt år fra deres arbejdspladser, og det er jo besynderligt, når man samtidig kender Fremskridtspartiets og dermed fru Annette Justs synspunkter – de har aldrig været omsorgsfulde, når det gjaldt om at smide danske arbejdere ud fra arbejdspladserne. De har så galt givet udtryk for, at hvis det var til fordel for de danske arbejdsgivere, kunne man jo ansætte kinesere, for dem kunne man få til at arbejde for 16 kr. i timen, og så kan de smide de dyre danske arbejdere på gaden. Så der har ikke været tale om nogen omsorg for danske arbejdere.

Så vil jeg godt sige kort om forslaget, at vi har nogle bekymringer, og det var derfor, jeg udtalte mig, som jeg gjorde i starten. Der står, at sabbatordningen skal kunne gives hvert 7. år, og da må jeg gøre opmærksom på, at der findes nogle overenskomster, specielt – eller måske kun – inden for det offentlige, som giver mulighed for orlovsordninger én gang hvert 5. år, en mulighed, som først og fremmest anvendes i den forbindelse, som er beskrevet i bemærkningerne til dette forslag, nemlig hvis man ønsker i en periode at gå ud i anden beskæftigelse, uddannelse m.v. Derfor er jeg bekymret for, at man, hvis man gennemfører denne beslutning, vil gribe ind i de overenskomstforhold, der gælder i forvejen, og forringe dem. Det tror jeg naturligvis ikke er SF's hensigt, og derfor synes jeg, man skulle kigge på det med det 7. år en gang til og måske ændre det til hvert 5. år.